

[C. J. F. Sven.]

tallet kan aldeles ikke jubilere over, at deres Forslag vil udelukke en Driven fra Hus og Hjem. Efter Flertallets eget Forslag bevares der nøjagtigt den samme Mulighed, som der er efter den bestaaende Lovgivning, for at forlange Pantrealisationen ført fuldt til Bunds.

Jeg skal i øvrigt anbefale mine Partifæller at stemme for de af et Mindretal stillede Underændringsforslag til det af Flertallet stillede Ændringsforslag til det her behandlede Lovforslag.

Jesper Simonsen: Om Lovforslagets § 1 og de dertil stillede Ændringsforslag er der jo Enighed indenfor Udvalget, saa om disse Bestemmelser skal jeg ikke sige andet end, at ogsaa jeg skal anbefale dem til Vedtagelse. Men Uoverensstemmelser er jo til Stede med Hensyn til Bestemmelserne i § 2, som altsaa gaar ud paa, at naar en Landejendoms Værdi ikke er i Stand til at dække den Pantegæld, der hviler paa den, saa kan den udækkede Del af Pantegælden drages med ind i Akkorden, saaledes at Ejendommen gennem Akkorden frigøres for den udækkede Del af Pantegælden. Det er kort udtrykt det, det gaar ud paa. Naar dette Forslag er fremkommet, er det simpelt hen Resultatet af de Erfaringer, der er gjort her i Landet gennem de Aar, vi har haft en Akkordordning. Den Akkordlovgivning, vi hidtil har haft, har i det store og hele virket tilfredsstillende for alle andre Erhverv end Landbrugserhvervet. Det tiltrænger ikke megen Bevisførelse, for ingen vil kunne modsige, at Akkordlovgivningen praktisk talt slet ikke er anvendt paa Landbruget. At den ikke har kunnet anvendes paa Landbruget, og at man ikke dør har kunnet nyde godt af de retlige Synspunkter og den Lovordning, vi har for alle andre Erhverv, skyldes udelukkende den ejendommelige Sikring af Landbrugets Gæld gennem Pant i Erhvervsvirksomheden: Landejendommen. Og jeg kan føje til, at man har i Løbet af de senere Aar gjort det ene Forsøg efter det andet paa at gøre det muligt for Landbruget at opnaa Akkord paa lignende Maade som andre Erhverv, men disse Forsøg er ogsaa alle glippet. Og det er en Erfaring, der gøres den Dag i Dag ude paa Landet, at de frivillige Akkorder ikke kan føre til noget Resultat af Betydning, fordi den store Pantegæld er i Vejen derfor. Derfor er det ganske naturligt, at man tager det Spørgsmaal op til Drøftelse, om dog ikke en Del af Pantegælden, den

udækkede Del af Pantegælden, bør drages med ind i Akkordordningen, og det er det, Forslaget tager Sigte paa. Ved en umiddelbar Betragtning skulde man synes, at det var en ret selvfølgelig Ting, at den Del af Pantegælden, som Pantets Værdi ikke kan dække, og som derfor i sit Væsen kun er en simpel Fordring som andre, drages med ind i Akkordordningen. Nu kører man imidlertid op med to Indvendinger mod en saadan Ordning, den ene er Henvisningen til de saakaldte „velerhvervede Rettigheder“ og den anden Bekymringen for, at den foreslaaede Ordning skal komme til at skade Realkrediten. Jeg skal beskæftige mig med disse to Indvendinger et Øjeblik.

Man siger altsaa, at man ikke saaledes kan berøve en Pantekreditor hans velerhvervede Rettighed. Dette er imidlertid kun en Talemaade, thi ganske den samme Indvending kan gøres — og med ganske samme Berettigelse — overfor alle de andre Kreditorer, der deltager i Akkorden; de staar alle sammen med velerhvervede Rettigheder, enhver Fordringshaver, hvis Fordring nedskrives gennem frivillig Akkord eller Tvangsakkord, staar jo med velerhvervet Rettighed til hele det Beløb, han har til gode, men her har man erkendt, at andre Hensyn — Hensynet til Debitor og i Virkeligheden ogsaa dybere set Hensynet til Kreditorerne selv — gør det rimeligt, at deres saakaldte velerhvervede Rettighed begrænses gennem den Nedskrivning, som Akkorden tilvejebringer. Og ganske de samme Hensyn, som har ført til, at man anerkender Nedskrivningen for de almindelige Fordrings Vedkommende, motiverer med fuld Ret, at en saadan Nedskrivning sker af den Del af Pantegælden, for hvilken der ingen Dækning er, idet den, som det populært hedder, ligger ovenover Skorstenen.

Den anden Bekymring, man har, er altsaa den, at Realkrediten skulde skades. Naturligvis skal man være varsom, thi den Realkredit, som Landbruget har saa stor Brug for, maa ikke skades, men Lovforslaget gør jo for det første en Undtagelse for den allervigtigste og den væsentligste Del af Realkrediten, idet der bortses fra „Laan ydet af Kredit- og Hypotekforeninger samt af Midler, der skal udlaanes efter Reglerne om Anbringelse af umyndiges Midler“, og naar denne Undtagelse er gjort, tror jeg, at Bekymringen for Realkrediten har mistet hele sit Grundlag. Hvad er nemlig de øvrige Pantefordringer, der hviler paa en Ejendom, der staar over-